

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/119/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713202369
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713202369.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Secapital S. á. r. L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxembursko, zastúpený advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, Martin, proti žalovanému: L. B., bývajúci v P., D.Z. XXX/X, o zaplatenie 6.965,12 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 21C/101/2013-49 zo dňa 25.3.2014 jednomyseľne takto

rozhodol:

Ruší rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo. V dôvodoch tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 6.965,12 eur s príslušenstvom. V návrhu uviedol, že na základe zmluvy zo dňa 5.1.2010 právny predchodca žalobcu Consumer finance holding, a.s. poskytol žalovanému prostredníctvom svojich dcérskych organizácií pôžičky v celkovej výške 5.725,57 eur. Žalovaný poskytnuté pôžičky vyčerpal, avšak podmienky splácania neplnil. Nakoľko žalovaný neplnil podmienky zmluvy, svoj dlh neuhradil a nereagoval na výzvy na plnenie, ku dňu 22.5.2010 právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky a vyúčtoval si úroky a žiadal úhradu sumy 6.206,09 eur. Súčasne žalovaného upovedomil o tom, že istina vo výške 6.122,72 eur je naďalej úročená denným úrokom z omeškania vo výške 0,05 % až do zaplatenia.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav, podľa ktorého zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.3.2013 žalobca nadobudol od spoločnosti Consumer finance holding, a.s. pohľadávku voči žalovanému. Na základe zmluvy zo dňa 5.1.2010 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému prostredníctvom svojich dcérskych organizácií pôžičky v celkovej výške 5.725,57 eur. Žalovaný poskytnuté pôžičky vyčerpal, avšak podmienky splácania poskytnutých pôžičiek neplnil. Nakoľko žalovaný neplnil podmienky zmluvy ku dňu 22.5.2010 právny predchodca žalobca vypovedal zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky, vyúčtoval úroky a žiadal úhradu sumy 6.206,09 eur. Súčasne žalovaného upovedomil, že istina vo výške 6.122,72 eur je úročená denným úrokom z omeškania vo výške 0,05 % až do zaplatenia.

Na pojednávaní dňa 25.3.2014 žalovaný vzniesol námietku premlčania s tým, že k výpovedi zmluvy došlo k 22.5.2010 a návrh vo veci samej bol podaný až 20.2.2013, teda po uplynutí zákonnej premlčacej lehoty. Ďalej súd v dôvodoch rozhodnutia citoval ustanovenie § 52 ods. 1, 2, ustanovenie § 488 OZ, ustanovenie § 48 ods. 2 OZ, ustanovenie § 451 a 457 OZ. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzavrel zmluvu o pôžičke a v zmysle tejto čerpal poskytnuté prostriedky. Ďalej mal za preukázané, že vyčerpané prostriedky v dohodnutej lehote a výške neuhradil, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu a následne aj žalobca žiadal úhradu splatného dlhu. S ohľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným je nepochybné, že právny predchodca žalobcu si nárok voči nemu uplatnil po uplynutí zákonnej 2-ročnej premlčacej doby. Súd mal za to, že pokiaľ právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu k 22.5.2010, najneskôr od uvedeného dňa začala plynúť

premlčacia doba na uplatnenie nároku. Zákonná 2-ročná premlčacia doba skončila 22.5.2012, a návrh vo veci samej bol podaný 20.2.2013, v dôsledku čoho nebolo možné po vznesení námietky premlčania nárok žalobcovi priznať.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol tento zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie podal z dôvodu ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a), b), d) a f) O.s.p.. Súd prvého stupňa podľa neho dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Žalobca poukázal na to, že k skončeniu záväzkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaného došlo vypovedaním zmluvy, a to zo dňa 22.5.2010 v spojení s čl. 13 Všeobecných obchodných podmienok a nie odstúpením od zmluvy, teda nedošlo k zrušeniu zmluvy od začiatku. Výpoveď od zmluvy je jednostranný právny úkon smerujúci k zániku záväzku. Na rozdiel od odstúpenia od zmluvy, výpoveď neruší právny vzťah s účinkami ex tunc, ale len do budúca. V zmysle uvedeného, prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo, a teda vymáhať žalovanú sumu dňa 23.5.2010, t.j. deň nasledujúci po vypovedaní zmluvy a 3-ročná premlčacia doba uplynula 23.5.2013. Žaloba bola podaná na súd 20.2.2013, teda ešte v rámci plynutia riadnej premlčacej doby. Na základe uvedeného nárok žalobcu nie je premlčaný.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

Súd prvého stupňa konštatoval, že zmluvný vzťah medzi žalobcom, resp. právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol ukončený na základe zrušenia zmluvy, z čoho vyplýva, že žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže tento nárok je v zmysle § 107 ods. 1 OZ premlčaný v dôsledku námietky premlčania uplatnenej žalovaným, návrh žalobcu zamietol. Toto právne posúdenie však nie je v súlade s obsahom spisu, pretože ukončenie zmluvy je upravené v čl. 13 Všeobecných obchodných podmienok, v ktorom sa uvádza, že klient, ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu, pričom účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 13.1 vyššie. V čl. 13 bod 13.1 je upravené aj právo klienta odstúpiť od zmluvy v prípade, že táto bude uzatvorená na diaľku podľa zákona o zásielkovom predaji, alebo zákona o finančných službách na diaľku. Z listu zo dňa 22.5.2010 vyplýva vypovedanie zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu, a to zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5004649 zo dňa 20.1.2010, a to ku dňu 22.5.2010. Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalobca, resp. právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky, a to dňa 5.1.2010 s tým, že účelom pôžičky je, aby sa z tejto uhradili podľa nasledujúcej špecifikácie záväzky žalovaného voči spoločnosti a záväzky voči VÚB, a.s., kde spoločnosť vystupuje ako správca. Schválená výška pôžičky bola 5.725,57 eur.

V súvislosti s uvedenými listinnými dôkazmi odvolací súd konštatuje, že list zo dňa 22.5.2010, ktorým žalobca vypovedal zmluvu je treba vyhodnotiť ako odstúpenie od zmluvy, keďže podľa § 582 ods. 1 OZ, výpoveďou možno ukončiť len zmluvu, ktorá bola dohodnutá na dobu neurčitú, a ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti, alebo strieť určitú činnosť, čo v danom prípade zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky takúto charakteristiku nemá, keďže z nej vyplýva konečná splatnosť po 26-tich mesiacoch. Súd prvého stupňa však nesprávne posúdil účinky odstúpenia od zmluvy, a to z toho dôvodu, že v danom prípade právna úprava odstúpenia od úverovej zmluvy je upravená v ustanovení § 506 Obchodného zákonníka. Odstúpením od zmluvy de facto dochádza k mimoriadnej splatnosti úveru a strate výhody splátok s tým, že uvedené odstúpenie od úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka nie je zhodné s právnym inštitútom odstúpenia od zmluvy podľa § 344 a nasl. Obchodného zákonníka a právnymi účinkami ustanovenými v ustanovení § 351 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka je ustanovením špeciálnym k všeobecnému ustanoveniu § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, preto pri odstúpení od zmluvy veriteľom pre nesplácanie úveru dlžníkom budú naďalej účtované úroky z úveru, i úroky z omeškania, tzv. sankčné úroky v zákonnej alebo zmluvne dohodnutej výške. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Uvedený právny záver je potvrdený odbornou literatúrou i súdnou praxou (viď PR5/96, PR3/2002, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Cdo 513/2010, obdobne tiež 32Cdo 2007/182/99, 29Cdo 2606/2000, 32 Odo 420/2004). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na ustanovenie § 13 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré síce nie je aplikovateľné na tento prípad, ale upravuje právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez uvedenia dôvodu, pričom v takomto prípade je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať, až do dňa splatenia istiny. Na toto ustanovenie odvolací súd poukazuje z toho dôvodu, že ide o rovnaký inštitút, teda inštitút odstúpenia od zmluvy a jeho účinky sa nemôžu líšiť podľa toho, či od zmluvy odstupuje veriteľ alebo dlžník. Navyiac z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný uzatváral zmluvu ako živnostník a aj z tohto pohľadu bolo potrebné právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným posúdiť z toho pohľadu, či ide o úverovú zmluvu ako zmluvu medzi dvoma podnikateľmi, alebo spotrebiteľskú zmluvu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Uvedená skutočnosť má význam aj pre posúdenie otázky premlčania, pretože ak by šlo o úverovú zmluvu medzi dvoma podnikateľmi, tento úverový vzťah a jeho premlčanie by sa riadilo výlučne Obchodným zákonníkom, a ak by išlo o spotrebiteľskú zmluvu, právny vzťah z hľadiska premlčania by sa riadil Občianskym zákonníkom, a v takomto prípade by platila všeobecná 3-ročná premlčacia lehota.

Vzhľadom na to, že súd v zmysle vyššie uvedeného právneho názoru nepostupoval, musel odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. a) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom postupe vykoná dokazovanie so zreteľom na uvedený právny názor. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.